

Súd: Mestský súd Bratislava I
Spisová značka: 8T/23/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1123011177
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Valent
ECLI: ECLI:SK:MSBA1:2025:1123011177.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava I, samosudcom JUDr. Michalom Valentom, v trestnej veci obžalovaného J. U. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. júna 2025, takto

rozhodol:

obžalovaný:

J. U. Q.. XX.XX.XXXX T. M. J., W. U. X. XXX, X.,

stíhaný pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

dňa 18.02.2022 v presne neustálenom čase viedol motorové vozidlo značky Fiat Ducato, ev. č.: E.-XXXDG po trase od obchodného centra Tesco - Lamač cez ulicu Harmincová, M. Sch. Trnavského, Karloveskú ulicu, Nad Lúčkami, a následne po vyložení omietacieho stroja na adrese Nad Lúčkami 5 obvinený opätovne nastúpil do vozidla Fiat Ducato, ev. č.: E.-XXXDG na miesto vodiča a toto viedol na neznáme miesto, a to napriek tomu, že rozhodnutím ODI, OR PZ Galanta č. K.-E.-K.-XXXX/XXXXXX zo dňa 28.09.2021, právoplatným dňa 29.09.2021, mu bol, okrem iného, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 12 mesiacov,

sa podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava IV sp. zn. 1 Pv 350/2022/1104 zo dňa 22.06.2023

oslobodzuje,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

odôvodnenie:

Úvodom konajúci súd uvádza, že rozsudkom Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 8T/23/2023 zo dňa 21. 11. 2024 bol obžalovaný J. U. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV zo dňa 22.06.2023 pod sp. zn. 1Pv 350/2022/1104 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe (identickom s rozsudkom zo dňa 12. 06. 2025).

Na podklade odvolania prokurátora okresnej prokuratúry, podaného v neprospech obžalovaného, bolo uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/27/2025 zo dňa 03. 03. 2025 rozhodnuté tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odvolací súd tunajšiemu súdu v podstate vytkol, že:

„Odvolací súd z obsahu súdneho spisu v prvom rade zistil, že sa v ňom vôbec nenachádza podanie prokurátora zo dňa 14.05.2024 (údajne malo by ísť o návrh oboznámiť ako listinný dôkaz rekogníciu z 31.05.2022), o ktorom sa zmieňuje prokurátor v odôvodnení podaného odvolania proti oslobodzujúcemu rozsudku. Za týmto účelom sa odvolací súd dopytoval súdu prvého stupňa, či nedisponuje takýmto podaním prokurátora (nebola totiž vylúčená ani tá možnosť, že nedopatrením nebolo toto podanie založené do súdneho spisu), pričom nadriadenému súdu bolo oznámené, že mestský súd takýmto podaním prokurátora vôbec nedisponuje.

V ďalšom rade krajský súd z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 21.11.2024 (na č. I. 273 - 274) zistil, že došlo nariadeniu výsluchu obžalovaného J. U.. Tomuto výsluchu obžalovaného predchádzalo ešte prečítanie listinných dôkazov postupom podľa § 269 Tr. por. a to odpisu registra trestov na č. I. 250, ako aj obsahu dvoch súdnych spisov - spisu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/36/2022, vrátane trestného rozkazu na č. I. 168 a doručenky na č. I. 173 a spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 5T/85/2022, vrátane trestného rozkazu na č. I. 61 a doručenky na č. I. 63, 67. K prečítaniu iných listinných dôkazov nedošlo. Pokiaľ sa prokurátor v odôvodnení podaného odvolania proti oslobodzujúcemu rozsudku zmieňoval, že rekognícia z 31.05.2022 bola oboznámená na hlavnom pojednávaní dňa 21.11.2024, tak tomuto tvrdeniu nezodpovedal samotný obsah spísanej zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 21.11.2024.

Pre úplnosť treba dodať, že zápisnica o hlavnom pojednávaní zo dňa 21.11.2024 bola vyhotovená diktovaním na základe rozhodnutia samosudcu podľa § 53 ods. 3 Tr. por. Súčasne v zmysle ustanovenia § 61a Tr. por., ako aj Inštrukcie č. 37/2014 Ministerstva spravodlivosti SR z 22.12.2014, o postupe pri vyhotovení zvukového záznamu, mal sa priebeh hlavného pojednávania zaznamenať aj využitím technického zariadenia určeného na zaznamenávanie zvuku prostredníctvom aplikácie Súdny manažment. Odvolací súd po nahliadnutí do počítačovej aplikácie Súdny manažment zistil, že zvukový záznam z hlavného pojednávania zo dňa 21.11.2024 sa v počítačovej aplikácii Súdny manažment nenachádza. Túto skutočnosť potvrdil aj súd I. stupňa, keď na dopyt odvolacieho súdu sa vyjadril, že zvukový záznam z hlavného pojednávania zo dňa 21.11.2024 sa nedá ani dodatočne vložiť do počítačovej aplikácii Súdny manažment, keďže ten sa nedá dohľadať a zabezpečiť, zrejme pre pochybenie bývalej asistentky, ktorá už ukončila štátnozamestnanecký pomer na mestskom súde.

Neunikla tiež pozornosti odvolaciemu súdu zjavná nedôslednosť a nesústredenosť pri vyhotovení zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 21.11.2024, nakoľko po vyhlásení oslobodzujúceho rozsudku, jeho odôvodnení a po poučení o opravnom prostriedku i následnom vyjadrení strán, došlo ešte k „odročeniu“ hlavného pojednávania. Navyše táto zápisnica nebola podpísaná ani zapisovateľkou, čo odporovalo ustanoveniu § 59 ods. 1 Tr. por. Podpis zapisovateľky absentoval aj na zápisnici z hlavného pojednávania zo dňa 18.01.2024, zo dňa 12.06.2024 a zo dňa 28.08.2024.

V neposlednom rade krajský súd vyslovuje, že tým najpodstatnejším kasačným dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku bol ten, že na hlavnom pojednávaní po vykonaní všetkých dôkazov, mestský súd opomenul postupovať podľa § 272 ods. 2 Tr. por., ktoré stanovuje, že po vykonaní všetkých dôkazov zistí predseda senátu, resp. samosudca, či strany nemajú návrhy na doplnenie dokazovania. Toto zistenie musí byť obsiahnuté v zápisnici o hlavnom pojednávaní, či už vyjadrením sa, že daná strana (subjekt) nemá návrh na doplnenie dokazovania, alebo naopak, vyjadrením, že ho má a pokiaľ ho má, tak je nutné konkretizovať, aký návrh presne to je (napr. vypočutie ďalšieho svedka, ďalšie znalecké dokazovanie, prečítanie listinného dôkazu atď.). Ak niektorá zo strán má návrh na doplnenie dokazovania, predseda senátu, resp. samosudca má dve možnosti: po a/ buď tomuto návrhu vyhovie a riadne sa pokračuje v procese dokazovania, pričom po jeho skončení predseda senátu, resp. samosudca musí znova zisťovať, či strany nemajú návrhy na doplnenie dokazovania a to vrátane tých strán, ktoré v prvom kole návrhy na doplnenie dokazovania nemali, pretože práve doplnený dôkaz, či dôkazy ich môžu primäť k novému návrhu na doplnenie dokazovania, po b/ alebo postupuje podľa § 272 ods. 3 Tr. por.

V posudzovanej veci sa takto naznačeným spôsobom evidentne nepostupovalo, čo spôsobilo podstatnú chybu konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo. Toto je ešte umocnené aj tým, že prokurátor v podanom odvolaní poukazuje na svoj písomný návrh na doplnenie dokazovania, ktorý však nebol

založený do súdneho spisu, takýto navrhovaný dôkaz sa ani na hlavnom pojednávaní nevykonal, eventuálne, ani nebol súdom zamietnutý postupom podľa § 272 ods. 3 Tr. por. Ak mestský súd opomenul postupovať podľa pravidla obsiahnutého v ustanovení § 272 ods. 2 Tr. por., tak tým znemožnil (zabránil) prokurátorovi na hlavnom pojednávaní predniesť návrhy na doplnenie dokazovania v neprospech obžalovaného, resp. trvať aj na písomne podanom návrhu zo dňa 14.05.2024 (krajský súd však jeho obsah nepozná), pre prípad, ak by ho skutočne podal.“

Mestský súd, riadiac sa právnym názorom nadriadeného súdu, vykonal hlavné pojednávanie na ktorom zistil tieto skutkové a právne okolnosti:

Úvodom považuje konajúc súd za potrebné konštatovať, že vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného J. U. postupom podľa § 252 ods. 2 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por., ktorý sa napriek riadne a včasne vykázanému doručeniu predvolania (č. I. 305) na hlavné pojednávanie nedostavil a o možnosti a podmienkach vykonania hlavného pojednávania bol v predvolaní poučený (č. I. 306).

Prokurátor okresnej prokuratúry doručil súdu chýbajúcu návrh na vykonanie dokazovania zo dňa 14. 05. 2024 (č. I. 309), ktorý mal byť tunajšiemu súdu doručený dňa 15. 05. 2024 (č. I. 310)

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil návrh prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV zo dňa 14. 05. 2024 a zistil, že návrh v bode 1/ (výsluch svedka G. Y.) bol vykonaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28. 08. 2024 a to formou prečítania jeho výpovede z prípravného konania, keďže intervenujúca prokurátorka návrh oproti obžalobe a návrhu zo dňa 14. 05. 2024 modifikovala na hlavnom pojednávaní tak, že sám navrhla prečítať túto výpoveď z prípravného konania. Ďalej bolo zistené, že dôkaz uvedený v bode 2/ návrhu zo dňa 14. 05. 2024 (výsluch svedka G. Y.) bol vykonaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28. 08. 2024 a to formou prečítania jeho výpovede z prípravného konania, čo prokurátorka na danom hlavnom pojednávaní nenamietala a súd na naposledy označenom hlavnom pojednávaní, ako aj na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. 06. 2025, odmietol vykonať tento dôkaz navrhovanou formou, teda výsluchom a to preto, pretože tento dôkaz už bol vykonaný spomínaným prečítaním. Na tomto mieste súd upriamuje pozornosť, že v obžalobnom návrhu zo dňa 22. 06. 2023 prokurátor pod bodom 2/ navrhol prečítať výpoveď svedka Y., následne v podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 15. 05. 2024 (návrhy na vykonanie dôkazov zo dňa 14. 05. 2024) tohto svedka navrhol vypočuť, no na hlavnom pojednávaní intervenujúca prokurátorka zotrvala na vykonaní dôkazov tak, ako sú formulované v obžalobe, bez zmienky dotknutých návrhov na doplnenie dokazovania zo dňa 14. 05. 2024. Napokon v závere hlavného pojednávania konaného dňa 28. 08. 2024, po prečítaní výpovede svedka Y. z prípravného konania, prokurátorka okresnej prokuratúry nemala žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania ohľadom výsluchu dotknutého svedka. Posledným bodom prokurátorského návrhu na vykonanie dôkazu bol návrh formulovaný v bode 3/ a to oboznámiť ako listinný dôkaz zápisnicu o rekognícii zo dňa 31. 05. 2022, ktorou zápisnicou malo byť preukázané, že osoba svedka Y. poznala osobu svedka Y. ešte pred konaním výsluchu svedka Y. dňa 23. 05. 2023 a označila jeho osobu ako osobu nachádzajúcu sa vo vozidle v čase skutku a iné. Tento dôkaz bol vykonaný, pričom bolo zistené, že rekognícia sa týkala trestnej veci vedenej na OR PZ v Bratislave V, OO PZ Bratislava Petržalka - juh ČVS: ORP - 176/PJ - B5 - 2022 obvineného G. Y. ako opoznávaného a G. Y., ako osoby opoznávejúcej.

Primárne je nevyhnutné uviesť, tak ako už bolo formulované v zrušenom rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 21. 11. 2024, že jednou zo základných zásad rekodifikovaného trestného konania je zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci, upravená v § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Náležité zistenie skutkového stavu veci je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci je veľmi úzko prepojená aj so zásadou stíhania zo zákonných dôvodov (§ 2 ods. 1 Tr. por.), keďže práve náležité zistenie skutkového stavu veci je predpokladom jednak na to, že trestné stíhanie bolo vedené v súlade so zákonom, jednak na spravodlivé rozhodnutie vo veci. Primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu

veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Pokiaľ sa týka dokazovania realizovaného v prípravnom konaní a premietnutého i do konania pred súdom, ktoré konajúci súd rozvedie nižšie, treba poukázať, že v svetle prerokúvaného prípadu stoja proti sebe dve skupiny dôkazov. Na jednej strane je to výpoveď obžalovaného J. U., ktorý tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a ktorý je zároveň vyvíňovaný výpoveďou svedka G. Y. a na strane druhej je to výpoveď svedka G. Y., ktorý má obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčovať.

Obžalovaný J. U. popiera spáchanie skutku od samého počiatku. Popísal priebeh kritického dňa v podstate tak, že so svedkom G. Y. sa dopustil trestného činu krádeže a to omietacieho stroja, ktorý odcudzili z jednej stavby a ktorý mali dopraviť na iné miesto za účelom jeho predaja. Dodávku, do ktorej naložili odcudzený omietací stroj, po celý čas šoféroval svedok Y. a to z toho dôvodu, že on dodávku šoférovať nevie a v tom čase mal uložený zákaz vedenia motorových vozidiel. Výpoveď obžalovaného podporil svedok G. Y., ktorý zhodne s obžalovaným popísal sled udalostí kritického dňa, kedy popísal odkiaľ a kam viedol motorové vozidlo zn. Fiat Ducato a priznal, že túto bielu dodávku šoféroval on a obžalovaný U. dodávku ani na sekundu nešoféroval a to ani pri preparkovaní.

Prerokovaná obžaloba však bola postavená na dvoch skutočnostiach svedčiacich výlučne v neprospech obžalovaného.

V prvom rade to bola prokuratúrou prezentovaná výpoveď svedka G. Y. zo dňa 23. 02. 2022, ktorá bola realizovaná v jeho procesnom postavení obvineného a v inej trestnej veci, ktorá bola vedená na OR PZ v Bratislave V, OO PZ Bratislava Petržalka - Juh, ČVS: K. - XXX/PJ - U. - XXXX a ktorá sa týkala práve krádeže omietacieho stroja zn. PET, typ G4, ktorej sa mal svedok Y. dopustiť s obžalovaným U.. V rámci tejto výpovede, v tom čase a v tej trestnej veci, obvinený Y. vypovedal v podstate v tom smere, že dodávku po celý čas šoféroval J. U..

Súd na hlavnom pojednávaní odmietol vykonať dôkaz prečítaním zhora zmienenej výpovede G. Y. realizovanej v procesnom postavení obvineného v inej trestnej veci, ktorý v prerokúvanej veci vystupuje ako svedok. V tomto smere súd konštatuje a dáva do pozornosti, že Trestný poriadok predpokladá čítanie svedeckej výpovede z prípravného konania, pri potrebe odstraňovania rozporov medzi výpoveďou svedka na hlavnom pojednávaní a jeho výpoveďou (resp. výpoveďami) v prípravnom konaní - procesný režim § 263 Tr. por., alebo za predpokladu splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 264 Tr. por., pričom je nevyhnutné zohľadniť len tie jeho výpovede, ktoré urobil výlučne v procesnom postavení svedka v posudzovanom trestnom konaní. Okrem iného je tomu tak aj preto, pretože len tak môže byť splnená podmienka poučovacej povinnosti podľa § 130 Tr. por.. Výpoveď urobená v procesnom postavení obvineného toto nespĺňa, nie je poučovaný ako svedok. Napokon v svetle prerokúvaného prípadu sa navyše jedná o úplne inú trestnú vec. Prokurátor síce navrhol prečítať výpoveď svedka Y. zo dňa 23. 02. 2022 v procesnom postavení obvineného v inej trestnej veci ako listinný dôkaz, no súd prízvukuje, že úprava možnosti čítania zápisnice o skoršom výsluchu či už obvineného, obžalovaného alebo svedka na hlavnom pojednávaní rešpektuje princíp nezameniteľnosti aktuálneho procesného postavenia vypočúvanej osoby. Preto nie je možné čítať na odstraňovanie rozporov, či z akéhokoľvek iného dôvodu, vo výpovedi svedka jeho skoršiu výpoveď ako obvineného či obžalovaného a navyše v inej trestnej veci, a samozrejme naopak. Toto pravidlo nie je možné obísť ani čítaním zápisnice o skoršom výsluchu osoby v odlišnom než aktuálnom procesnom postavení (a už vôbec nie z inej trestnej veci) ako listinného dôkazu podľa § 269 Tr. por. Nad rámec veci súd dodáva, že princíp nezameniteľnosti procesného postavenia platí aj pre náhradu výpovede na hlavnom pojednávaní. Načrtnutých záverov si musel byť vedomý i prokurátor, keď v obžalobnom návrhu na vykonanie dokazovania pod bodom 3/ navrhol dotknutú výpoveď prečítať, resp. oboznámiť ako listinný dôkaz. Z uvedeného tak aj prokurátorovi muselo byť zrejmé, že súd nebude oprávnený na čítanie zápisnice o výsluchu svedka Y. ako obvineného v inej trestnej veci. Takýto postup považuje konajúci súd za obchádzanie zákona, resp. sanovanie dôkaznej núdze, ktorou trpí toto konanie. Ak totiž na strane jednej nie je prípustné čítanie zápisnice o výsluchu obvineného, ktorý je svedkom v prerokúvanej veci, keďže na to nie sú splnené zákonné podmienky, potom logicky nemožno pripustiť čítanie tej istej zápisnice podľa § 269 Tr. por. ako listiny. Takýmto spôsobom by totiž bolo možné obchádzať akýkoľvek výsluch svedka, obvineného a pod. pri

zmene jeho procesného postavenia, čo by viedlo k úplnej rezignácii na procesné garancie ochrany práv. Pritom takýto postup vylučuje aj základná teória dokazovania, z ktorej vo všeobecnosti možno vyvodíť, že v prípade listinných dôkazov ide v podstate o osobitný druh vecného dôkazu, t. j. listina samotná je dôkazom o určitej okolnosti skutkového deja. Kým samotná zápisnica o výsluchu žiadnym dôkazom nie je, nakoľko tá je iba nositeľom iného dôkazu - trestnoprávne relevantných informácií, ktoré pri svojom výsluchu vypočúvaná osoba uviedla. Inými slovami, nemožno ako listinu vykonávať zápisnicu o výsluchu osoby, keďže táto - okrem okolností predmetného výsluchu, sama o sebe nič nedokazuje.

Zhora naznačené úvahy platia aj o rekognícii vykonanej dňa 31. 05. 2025 v úplne inej trestnej veci. Išlo o už spomínanú trestnú vec vedenú na OR PZ v Bratislave V, OO PZ Bratislava Petržalka - Juh, ČVS: K. - XXX/PJ - U. - XXXX a ktorá sa týkala práve krádeže omietacieho stroja zn. PET, typ G4. V označenej trestnej veci bola osobou obvinenou G. Y. (vystupujúcou ako osoba opoznávaná) a osobou opoznávanou bol pravdepodobne svedok G. Y.. Okrem toho, že ide o inú trestnú vec s iným procesným postavením svedka Y., táto rekognícia trpí aj vadami, ktoré zoslabujú jej vierohodnosť. neuniklo pozornosti súdu, že na otázky povereného príslušníka neodpovedá svedok Y., ale svedok - poškodený R. K.. Ďalej priebeh samotnej rekognície ani nezodpovedá zákonným kritériám § 126 ods. 1 Tr. por., keďže svedok Y., prípadne svedok K.na, neboli vyzvaní, aby osobu najskôr opisala.

V druhom rade prokurátorom predloženého viniaceho dôkazu to bola výpoveď svedka G. Y., ktorý mal obžalovaného U. usvedčovať svojou výpoveď zo dňa 23. 05. 2023 realizovanou v prípravnom konaní a ktorú súd na hlavnom pojednávaní prečítal postupom podľa § 263 ods. 2 Tr. por. Menovaný svedok opoznal šoféra bielej dodávky ako chlapa, ktorý bol menší od G. Y.. Na tomto základe poverený príslušník PZ tomuto svedkovi predložil na nahliadnutie fotografie z registra obyvateľov osôb J. U. a G. Y., pričom svedok prstom označil J. U. ako vodiča dodávky.

Zhora popísaný postup povereného príslušníka PZ nemá oporu v zákone a je v príkrom rozpore s pravidlami určenými pre výsluch svedka determinovanými ustanovením § 131 a násl. Tr. por. a obchádzaním ustanovenia § 126 Tr. por. o rekognícii. Zo zápisnice o výsluchu svedka Y. a ani z obsahu spisového materiálu nevyplýva aká konkrétna fotografia, či aké konkrétne fotografie boli vlastne svedkovi predložené. Nie je vôbec zrejmé, či sa jednalo len o fotografie tvárí, alebo o fotografie v rozsahu telesného vzrastu a z akého obdobia sú tieto fotografie. Predloženiu fotografií nepredchádzal, a to ani v náznakoch, postup, ktorý by sa čo i len formálne približoval k rekognícii, teda, že by svedok najprv popísal osobu, ktorá viedla bielu dodávku na základe konkrétnych fyzických či vzhľadových markantov. Napokon svedok, po predložení fotografií a po označení vodiča bielej dodávky vypovedal, že „táto osoba sa podobá s osobou, ktorá vystúpila z miesta vodiča a následne aj šoférovala za mnou...“ Následná časť výpovede svedka sa tak odvíjala od takto nesúladne so zákonom vykonaného dôkazu. I keby súd akceptoval časť výpovede svedka Y., ktorý sa aj osobne poznal s osobou G. Y., v tom smere, že tento nešoféroval a dospel tak k logickému záveru, že mohol šoférovať len obžalovaný J. U., ktorý sám na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v bielej dodávke sa nachádzal iba on a svedok Y., ide v tejto rovine stále len o tvrdenie proti tvrdeniu v úplne protichodnej podobe. Pri hodnotení vierohodnosti výpovedí obžalovaného U. a svedkov Y. a Y. považoval súd za preukázané, že medzi svedkom Y. a svedkom Y. existuje určitý vzťah, či prepojenie a to na základe ponuky zo strany svedka Y. o predaj kradnutého omietacieho stroja a dopytu, či akceptácie tejto ponuky svedkom Y. a teda svedok Y. mohol byť touto skutočnosťou ovplyvnený pri označení reálneho páchatela stíhanej trestnej činnosti. Na strane druhej obžalovaného U. zo spáchania prejednávaneho trestného činu jednoznačne vyvíňuje sám svedok Y.. Za takejto situácie možno ustáliť, že kritické udalosti skresľuje buď svedok Y. alebo svedok Y., no ani jeden z nich v priebehu konania neposkytli dostatok relevantne prežitých dôkazov preukazujúcich ich morálnu stálosť, ktorými by bolo možné porovnať ich pohnútky a dôvody vedúce k tak protichodným výpovediam, aké podali v prípravnom konaní a ktoré boli premietnuté do hlavného pojednávania ich prečítaním. Preto podľa názoru konajúceho súdu z faktu, že obžalovaný Banda viedol motorové vozidlo napriek zákazu, nemožno žiadnym spôsobom vyvodíť jednoznačný záver, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Úplným záverom konajúci súd len pripomenie právnu notoriету podľa ktorej na uznanie viny obžalovaného zo spáchania určitého skutku sa podľa zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie ohľadom viny o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, a nie iba o pravdepodobnosť. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorý z možných variantov skutku zodpovedá skutočnosti, musí súd zvoliť tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia, resp. ak

existujú rozpory alebo nedostatočné dôkazy na rozhodnutie o uznaní viny, musí tieto súd vyhodnotiť v prospech obžalovaného v zmysle zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.